

Dz.U. 1999 Nr 13 poz. 116**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW****z dnia 10 lutego 1999 r.****w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia działalności kantorowej oraz rodzaju fachowego przygotowania do jej wykonywania i sposobu jego udokumentowania.**

Na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 160, poz. 1063) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki prowadzenia przez rezydentów, z wyłączeniem banków, działalności kantorowej, zwanej dalej „działalnością”,
- 2) rodzaj fachowego przygotowania do prowadzenia działalności oraz sposób jego udokumentowania.

§ 2.

1. Rezydenci mogą prowadzić działalność po uzyskaniu zezwolenia dewizowego Prezesa Narodowego Banku Polskiego (NBP), zwanego dalej „zezwoleniem”.
2. Zezwolenie udzielane jest na wniosek rezydenta, o którym mowa w § 1 pkt 1, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 160, poz. 1063), zwanej dalej „ustawą”.
3. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien być złożony w oddziale NBP właściwym terytorialnie ze względu na miejsce, w którym działalność ma być prowadzona.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć:
 - 1) zaświadczenie o niekaralności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zagrożone karą pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności, osoby ubiegającej się o zezwolenie oraz osób, które będą bezpośrednio wykonywać czynności określone we wniosku,
 - 2) dokumenty wskazujące na fachowe przygotowanie osób, które będą bezpośrednio wykonywać działalność określoną we wniosku.
5. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa rezydent będący osobą prawną, przepis ust. 4 pkt 1 stosuje się odpowiednio do członków organów zarządzających i nadzorczych tej osoby.

§ 3.

1. Za fachowe przygotowanie, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 2, uznaje się:

- 1) ukończenie kursu, w którego programie znajdowała się tematyka obejmująca przepisy związane z prowadzeniem działalności, a także zagadnienia dotyczące przeprowadzenia transakcji związanych z tą działalnością, lub
 - 2) pracę w banku, co najmniej w okresie rocznym, na stanowisku związanym z obsługą transakcji walutowych.
2. Dokumentami, o których mowa w § 2 ust. 4 pkt 2 są:
- 1) świadectwo ukończenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub
 - 2) świadectwo pracy w banku, o której mowa w ust. 1 pkt 2, złożone wraz z oświadczeniem o znajomości przepisów ustawy.

§ 4.

1. Kantor, w którym ma być prowadzona działalność określona zezwoleniem, powinien być dostosowany do jej prowadzenia, a w szczególności powinien zapewniać bezpieczne dokonywanie transakcji.
2. Kantor należy wyposażyć w:
 - 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, nazwę „kantor”, ze wskazaniem dni i godzin prowadzenia działalności,
 - 2) tablicę informacyjną, prezentującą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych określonych zezwoleniem i będących przedmiotem obrotu oraz aktualne ceny (kursy) kupna i sprzedaży,
 - b) informację o obowiązku, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 4,
 - 3) rejestry kupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych,
 - 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży wartości dewizowych będących przedmiotem obrotu, zawierające dane, o których mowa w § 6 ust. 3, lub odpowiedni program umożliwiający komputerowy wydruk takich dowodów,
 - 5) pieczętkę z nazwą i adresem oraz pieczętki imienne kasjerów,
 - 6) oryginalny, wydawany przez NBP, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych, jeżeli przedmiotem działalności jest kupno i sprzedaż walut obcych lub pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.

§ 5.

Przed udzieleniem zezwolenia Prezes NBP może sprawdzić przygotowanie kantoru do prowadzenia działalności, o której mowa we wniosku,

§ 6.

1. Osoba, która uzyskała zezwolenie, jest obowiązana zapewnić:
 - 1) prowadzenie w sposób trwały i ciągły ewidencji wszystkich operacji powodujących zmianę stanu wartości w kantorze – według zasad umożliwiających w każdym

- momencie ustalenie aktualnego stanu kasy we wszystkich wartościach – w walucie polskiej oraz w wartościach dewizowych będących przedmiotem obrotu,
- 2) bieżącą ekspozycję komunikatów NBP, zawierających informacje o walutach będących przedmiotem obrotu w kantorze,
 - 3) prowadzenie ciągłego kupna i sprzedaży wartości dewizowych, będących przedmiotem obrotu, w godzinach działalności kantoru,
 - 4) wydawanie dowodu kupna lub sprzedaży, imiennego lub na okaziciela, przy każdej transakcji kupna lub sprzedaży wartości dewizowych będących przedmiotem obrotu,
 - 5) z upływem każdego roku działalności aktualizowanie zaświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 4 pkt 1 oraz z § 2 ust. 5.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest prowadzona w następujący sposób:
- 1) ewidencjonowaniu podlegają następujące dane:
 - a) data operacji,
 - b) określenie rodzaju operacji (kupno-sprzedaż-dekretacja księgowa),
 - c) nazwa i ilość wartości będących przedmiotem operacji,
 - d) cena (kurs waluty) i równowartość transakcji dewizowych w złotych,
 - 2) wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po dokonaniu transakcji.
3. Dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, zawierają:
- 1) w przypadku obrotu walutą obcą:
 - a) imię, nazwisko i adres klienta, a także znamiona dokumentu tożsamości, jeżeli jest to imienny dowód kupna lub sprzedaży,
 - b) nazwę i kwotę sprzedanych (skupionych) wartości dewizowych,
 - c) kurs waluty i równowartość transakcji w złotych,
 - d) pieczętkę z oznaczeniem kantoru i datę wystawienia,
 - e) pieczętkę imienną i podpis kasjera,
 - 2) w przypadku obrotu złotem dewizowym i platyną dewizową dowód kupna lub sprzedaży tych wartości zawierać powinien nazwę i ilość skupionych lub sprzedanych wartości dewizowych, jednostkową cenę i równowartość transakcji w złotych, a także dane wymienione w pkt 1 lit. a) oraz lit. d) i e).

§ 7.

1. Każda zmiana warunków prowadzonej działalności, określonych w zezwoleniu, wymaga jego zmiany. Zmiana zezwolenia może nastąpić na wniosek złożony w oddziale NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3.
3. O zaprzestaniu działalności określonej w zezwoleniu należy powiadomić niezwłocznie pisemnie oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.
4. Osoba prowadząca działalność określoną w zezwoleniu z ważnych powodów może czasowo ją zawiesić, powiadamiając o tym pisemnie oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, w terminie 7 dni od dnia zawieszenia.

5. Pisemnego powiadomienia oddziału NBP, o którym mowa w § 2 ust. 3, wymaga też wznowienie działalności zawieszanej w trybie ust. 4, w terminie 7 dni od dnia wznowienia.

§ 8.

Osoby, które uzyskały zezwolenie na podstawie dotychczasowych przepisów, obowiązane są dostosować tę działalność do warunków określonych w rozporządzeniu, w terminie 30 dni od dnia jego wejścia w życie.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.